

PRESIDENCIA

DO. Generalitat de Catalunya 29 noviembre 1993, núm. 1827, [pág. 7888]; rect. DO. Generalitat de Catalunya 13 julio 1994 , núm. 1920 [pág. 4776](castellano)

PROCEDIMIENTO SANCIONADOR. Aplicación en ámbitos de competencias de la Generalidad

DECRET 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat

Texto:

La Llei 30/1992, de 26 de novembre (RCL 1992\2512, 2775 y RCL 1993, 246), de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, estableix al títol 9 els principis de l'exercici de la potestat sancionadora i del procediment sancionador.

D'altra banda, la disposició addicional 3 de l'esmentada Llei preveu l'adequació a aquest text legal de les normes reguladores dels diferents procediments administratius, adequació que en el cas dels procediments sancionadors té una rellevància especial atesa la singularitat del seu objecte.

Així mateix, la derogació que efectua aquesta Llei del procediment sancionador establert a la LPA fa necessari que s'aprovi un procediment sancionador que hauran d'aplicar els òrgans de l'Administració de la Generalitat en aquells àmbits o sectors materials en relació als quals la Generalitat té competències normatives i que alhora tindrà caràcter supletori respecte de les disposicions sectorials que siguin aplicables.

D'altra banda, es preveu que aquest procediment sigui d'aplicació supletòria dels ens locals a Catalunya en defecte de procediments sancionadors específics que es prevegin en l'ordenament sectorial o en les ordenances locals.

Quant al contingut del procediment sancionador que preveu el Decret, cal dir que aquest estableix una tramitació àgil sense que per això suposi una minva de les garanties del presumpte responsable. Així mateix, es preveu un procediment abreujat per a supòsits taxats que el mateix Decret estableix i que per tant tampoc suposa cap minva de garanties.

En conseqüència, vistos l'informe de la Comissió de gover govern local de Catalunya i el dictamen de la Comissió jurídica assessora, d'acord amb el Govern de la Generalitat, decreto:

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. Objecte i àmbit d'aplicació.

1.1. El present Decret estableix el procediment administratiu sancionador que han d'aplicar els òrgans de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, d'acord amb els principis que estableix el títol 9 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i té caràcter supletori respecte de les disposicions de naturalesa sectorial de competències de la Generalitat que siguin aplicables.

1.2. Aquest Decret serà d'aplicació supletoria dels ens locals de Catalunya en defecte total o parcial dels procediments sancionadors específics previstos en l'ordenament sectorial o en les ordenances locals, llevat de les matèries en les quals l'Estat té competència normativa plena.

1.3. Aquest reglament és aplicable directament als ens locals en els procediments sancionadors sobre matèries de competència de la Generalitat, l'exercici de la qual se'ls ha delegat.

1.4. Queden exclosos de l'aplicació del present Decret els procediments de l'exercici de la potestat sancionadora en matèria tributària i els procediments per a la imposició de sancions per infraccions en l'ordre social.

1.5. Aquest Decret tampoc no és d'aplicació a l'exercici de la potestat sancionadora en matèria de règim disciplinari de personal i dels que estan vinculats per una relació contractual que es regirà per les seves normes específiques.

Article 2. Òrgans competents.

2.1. Són òrgans competents per acordar la incoació del procediment sancionador o, si s'escau, l'arxiu de les actuacions a què fa referència l'article 7 d'aquest Decret els delegats o caps dels serveis territorials dels departaments i els directors generals o els òrgans que en cada cas estableixi la normativa vigent.

2.2. Són òrgans competents per a la imposició de sancions o per acordar, si s'escau, el sobreseïment els assenyalats en la normativa sectorial corresponent. Si no hi ha previsió expressa, seran òrgans competents per a la imposició de sancions els que resultin de les normes sobre atribució i exercici de competències que estableix el capítol 1 del títol 2 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

2.3. En els ens locals són òrgans competents per a la resolució dels procediments sancionadors els presidents de les entitats locals, llevat que les corresponents normes d'atribució de competències les atribueixin a altres òrgans.

2.4. Mitjançant la corresponent disposició de caràcter general, els presidents dels ens locals poden desconcentrar en els membres de la corporació i els òrgans plenaris en els presidents, en les comissions de govern, si s'escau, i els membres corporatius, les competències sancionadores que tinguin respectivament atribuïdes. L'esmentada disposició haurà de ser publicada al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, al Butlletí Oficial de la província i al tauler d'anuncis de l'entitat local o en altres mitjans de publicació adients.

En cap cas els òrgans als quals s'hagin desconcentrat competències sancionadores no les poden, al seu torn, desconcentrar.

2.5. En tot cas, no es podran atribuir a un mateix òrgan competències d'instrucció i resolució.

Article 3. Prescripció.

La prescripció d'infraccions i sancions es regeix per les lleis que les estableixen i, si no n'hi ha, pel que estableix l'article 132 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Article 4. Mesures cautelars.

4.1. En qualsevol moment del procediment, l'òrgan competent per iniciar l'expedient pot adoptar, mitjançant acord motivat que s'ha de notificar als interessats, les mesures cautelars de caràcter provisional que assegurin l'eficàcia de la resolució final que pugui recaure. Durant la tramitació del procediment s'han d'aixecar aquestes mesures si han desaparegut les causes que van motivar-ne l'adopció.

4.2. Les mesures cautelars s'ajustaran a la intensitat i a la proporcionalitat, i seran adequades als objectius que es pretengui garantir en cada supòsit.

Article 5. Apreciació de delictes o falta.

5.1. Si durant la substanciació del procediment sancionador s'aprecia la possible qualificació dels fets perseguits com a constituents de delictes o falta s'ha de passar el tant de culpa al Ministeri Fiscal, i s'ha de suspendre el procediment administratiu un cop l'autoritat judicial hagi incoat el procés penal que correspongui, si hi ha identitat de subjecte, fet i fonament. Així mateix, si l'Administració té coneixement per qualsevol mitjà que s'està seguint un procediment respecte del mateix fet, subjecte i fonament, suspèn la tramitació del procediment sancionador.

5.2. L'Administració no pot continuar el procediment i ha de declarar-ne la conclusió i la no-exigència de responsabilitat, si la resolució judicial estima l'existència de delictes o falta, i s'hi aprecia identitat de subjecte, fet i fonament.

5.3. En qualsevol cas, els fets declarats provats per resolució judicial penal ferma vinculen els òrgans administratius respecte dels procediments sancionadors que substancien. L'Administració revisarà d'ofici les resolucions administratives fonamentades en fets contradictoris amb els declarats provats en la resolució penal, d'acord amb les normes que regulin els procediments de revisió d'ofici.

5.4. La substanciació del procés penal no impedeix el manteniment de les mesures cautelars, ni tampoc l'adopció d'aquelles altres que siguin imprescindibles per al restabliment de la situació física alterada o que tendeixen a impedir nous riscos per a les persones o danys en els béns o medi protegits. En aquest últim supòsit es farà saber a l'autoritat judicial responsable del procediment penal.

CAPÍTOL II

Tramitació del procediment sancionador

SECCIÓ 1ª. Iniciació del procediment

Article 6. Formes d'iniciació.

El procediment s'inicia d'ofici com a conseqüència de la iniciativa de l'òrgan competent per ordre superior, per petició raonada d'altres òrgans a partir de les actes esteses pels serveis d'inspecció o per denúncia presentada per qualsevol persona.

Article 7. Període d'informació prèvia.

Abans de l'acord d'inici de l'expedient, l'òrgan competent pot obrir o ordenar un període d'informació prèvia amb la finalitat d'esbrinar les circumstàncies dels fets i els subjectes responsables.

Article 8. Presa de mostres.

Si hi ha presa de mostres les diligències adreçades a l'esbrinament dels fets finalitzen després que s'hagi practicat l'anàlisi inicial. La sol·licitud de la pràctica d'anàlisi contradictòria, com també, si s'escau, l'acord pel qual es decideix la pràctica d'anàlisi diriment, determinen la suspensió dels terminis de caducitat fins al moment en què l'Administració té coneixement dels resultats.

Article 9. Iniciació.

9.1. A l'acord d'iniciació de l'expedient es nomena un instructor i, si s'escau, un secretari.

9.2. El nomenament d'instructor en els ens locals també pot recaure en funcionaris d'una altra corporació local i excepcionalment en funcionaris de la Generalitat de Catalunya, per qualsevol dels mecanismes previstos en la normativa sobre assistència.

SECCIÓ 2ª. Instrucció del procediment

Article 10. Instrucció i plec de càrrecs.

10.1. L'instructor ordena d'ofici, si s'escau, la pràctica de les proves i actuacions que condueixin a la determinació dels fets i responsabilitats susceptibles de sanció i, a la vista de les actuacions practicades, formula el plec de càrrecs amb el contingut següent:

La identificació de les persones o entitats presumptament responsables.

L'exposició dels fets imputats.

La infracció o infraccions que aquests fets puguin constituir, amb indicació de la seva normativa reguladora. Les sancions aplicables.

L'autoritat competent per imposar la sanció i la norma que li atribueix la competència.

Si s'escau, l'exposició dels danys i perjudicis que es puguin haver ocasionat.

Les mesures de caràcter provisional que, si s'escau, s'adoptin.

10.2. No es formularà plec de càrrecs i s'ordenarà el sobreseïment de l'expedient i l'arxiu de les actuacions quan de les diligències i de les proves practicades, en resulti acreditada la inexistència d'infracció o responsabilitat. Aquesta resolució es notificarà als interessats.

10.3. El plec de càrrecs, juntament amb l'acord d'iniciació de l'expedient sancionador, s'ha de notificar als interessats, atorgant-los un termini com a mínim de 10 dies per formular alegacions i proposar les proves de les quals intentin valer-se per a la defensa dels seus drets o interessos.

Article 11. Renúncia de l'infractor.

Si l'inculpat reconeix voluntàriament la seva responsabilitat, l'instructor eleva l'expedient a l'òrgan competent per resoldre, sens perjudici que pugui continuar la seva tramitació si hi ha indicis raonables de frau o encobriment d'altres persones o entitats.

Article 12. Pràctica de la prova.

12.1. L'instructor, si s'escau, ordena la pràctica de la prova o proves proposades, les despeses derivades de les quals aniran a càrrec de qui les proposa.

12.2. L'instructor només pot declarar improcedents les proves proposades quan no puguin alterar la resolució final a favor del presumpte responsable. La declaració d'improcedència de la prova haurà de ser motivada.

Article 13. Proposta de resolució.

Transcorregut el termini assenyalat a l'article 10.3, i després de l'eventual pràctica de la prova, l'instructor formula la corresponent proposta de resolució, que ha de tenir el contingut següent:

Els fets que s'imputen a l'expedientat.

La qualificació de la infracció o infraccions que constitueixen aquests fets i la seva normativa reguladora. La sanció o sancions a imposar, amb indicació de la seva quantia si consisteixen en multes, i els preceptes que les estableixin.

Si s'escau, els pronunciaments relatius a l'existència i reparació dels danys i perjudicis que hagin resultat acreditats.

L'òrgan competent per imposar la sanció i la normativa que li atorga la competència.

Article 14. Tràmit d'audiència i elevació de la proposta de resolució.

14.1. La proposta de resolució s'ha de notificar als interessats perquè en el termini de 10 dies puguin

presentar-hi al·legacions.

14.2. Un cop complerts els tràmits anteriors, l'instructor eleva l'expedient a l'òrgan competent per resoldre.

SECCIÓ 3ª. Resolució de l'expedient

Article 15. Resolució.

15.1. L'òrgan competent dictarà la resolució de l'expedient, que haurà de ser motivada, i decidirà sobre totes les qüestions que plantegin els interessats i les que derivin de l'expedient.

15.2. En la resolució no es podran acceptar fets diferents dels determinats en la fase d'instrucció del procediment, amb independència de la seva diferent valoració jurídica.

15.3. La resolució, a més d'incloure els elements exigits legalment per a aquests tipus d'actes, haurà de contenir els fets, la persona o persones responsables, la infracció o infraccions comeses, la sanció o sancions que s'imposen, l'òrgan competent per imposar-les i la normativa aplicable en cada cas. Així mateix, es farà referència, si s'escau, als pronunciaments necessaris sobre l'exigència a l'infractor per a la reposició de la situació alterada al seu estat originari i sobre l'eventual indemnització pels danys i perjudicis causats.

Article 16. Caducitat de l'expedient.

Si no recau cap resolució expressa transcorreguts sis mesos des de l'inici de l'expedient, s'iniciarà el còmput del termini de caducitat que estableix l'article 43.4 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, excepte en els supòsits en què el procediment s'hagi paralitzat per causes imputables als interessats o quan es donin les circumstàncies previstes a l'article 5 d'aquest Decret.

Article 17. Efectes de la resolució.

17.1. Les resolucions que posin fi a la via administrativa són executives i contra aquestes no es pot interposar recurs administratiu ordinari.

17.2. Les resolucions que no posin fi a la via administrativa no seran executives fins que no hagi recaigut resolució del recurs ordinari o hagi transcorregut el termini per a la seva interposició sense que aquesta s'hagi produït.

En aquests supòsits les resolucions podran adoptar les disposicions cautelars necessàries per garantir la seva eficàcia mentre no siguin executives.

CAPÍTOL III

Procediment abreujat

Article 18. Instrucció del procediment.

18.1. En el cas d'infraccions que s'hagin de qualificar com a lleus o quan els correspongui una sanció pecuniària inferior a 100.000 pessetes es pot seguir, per instruir l'expedient sancionador, el procediment abreujat a què es refereix aquest article, si es tracta d'una infracció flagrant i els fets han estat recollits a l'acta corresponent o bé a la denúncia de l'autoritat competent.

18.2. Un cop dictat l'acord d'iniciació, l'instructor, a la vista de les actuacions practicades, formula proposta de resolució.

18.3. La proposta de resolució on s'han d'exposar els fets imputats a l'expedientat, les infraccions que

aquests puguin constituir, les sancions aplicables, l'autoritat competent per resoldre i la normativa que li atorga la competència, es notifica als interessats, juntament amb l'acord d'iniciació i la indicació que es tracta d'un procediment abreujat, per tal que en el termini de 10 dies puguin proposar les proves de les quals intentin valer-se i al·legar el que considerin convenient en defensa dels seus drets o interessos.

18.4. Transcorregut el termini anterior, i després de l'eventual pràctica de la prova, l'instructor, sense cap altre tràmit, eleva l'expedient a l'òrgan competent per resoldre.

18.5. En tot cas, l'òrgan competent podrà proposar o acordar que se segueixi el procediment ordinari.

CAPÍTOL IV

Acabament del procediment

Article 19. Classes d'acabament.

El procediment sancionador acaba:

- a) Per resolució sancionadora, que ha de contenir els punts que indica l'article 15.
- b) Per resolució motivada per la qual s'acordi el sobreseïment.
- c) Per caducitat del procediment.

Article 20. Acabament per sobreseïment.

20.1. És procedent el sobreseïment:

- a) Quan els fets no són constitutius d'infracció administrativa.
- b) Quan no hi ha indicis racionals d'haver-se produït els fets que han estat la causa de la iniciació del procediment.
- c) Quan no s'ha acreditat l'existència de responsabilitat, o bé s'ha produït l'extinció d'aquesta. Si el procediment es dirigeix contra una pluralitat de persones, la resolució de sobreseïment només afecta aquelles en qui concorren les esmentades circumstàncies.

20.2. Als efectes del que estableix l'apartat anterior, l'extinció de la responsabilitat es produeix, en tot cas, per la prescripció de la infracció.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA.

Els expedients sancionadors que estiguin en tramitació en el moment de l'entrada en vigor del present Decret s'adequaran a les seves disposicions pel que fa als tràmits posteriors.

DISPOSICIÓ FINAL.

Aquest Decret entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.